

“मीठे बच्चे- भाइ-बहिनीको भानबाट निस्केर भाइ-भाइ सम्झ्यौ भने पवित्र-दृष्टि बन्नेछ, आत्मा जब पवित्र बन्दछ तब कर्मातीत बन्न सक्छ ।”

प्रश्न:- आफ्ना कमीहरूलाई निकाल्नको लागि कुनचाहिँ युक्ति रचनुपर्छ ?

उत्तर:- आफ्नो चरित्रको रजिष्टर राख । त्यसमा हरेक दिनको चार्ट नोट गर । रजिष्टर राख्यो भने आफ्ना कमीहरू थाहा हुनेछ फेरि सहजै त्यसलाई निकाल्न सक्नेछौ । कमीलाई निकाल्दै-निकाल्दै त्यस अवस्थामा पुग्नु छ, एक बाबा बाहेक अरु कसैको याद नरहोस् । कुनै पनि पुराना चीजमा ममत्व नरहोस् । भित्र केही पनि माग्ने इच्छा नरहोस् ।

ओम् शान्ति । एक हुन्छ मानव बुद्धि, दोस्रो हुन्छ ईश्वरीय बुद्धि, फेरि हुन्छ दैवी बुद्धि । मानव बुद्धि हो आसुरी बुद्धि । अपवित्र दृष्टि (क्रिमिनल-आइज्ड) छ नि । एक हुन्छ पवित्र दृष्टि (सिविल-आइज्ड), अर्को हुन्छ अपवित्र-दृष्टि (क्रिमिनल-आइज्ड) । देवताहरू हुन्छन् निर्विकारी, पवित्र-दृष्टि (सिविल-आइज्ड) र यहाँ कलियुगी मनुष्य छन् विकारी, अपवित्र-दृष्टि (क्रिमिनल-आइज्ड) । उनका विचार पनि विकारी हुन्छन् । अपवित्र-दृष्टि भएका मनुष्य रावणको जेलमा परिरहन्छन् । रावण राज्यमा सबै छन् अपवित्र-दृष्टि भएका, एक पनि पवित्र-दृष्टि भएका छैनन् । अहिले तिमी छौ पुरुषोत्तम संगम युगमा । अहिले बाबा तिमीलाई अपवित्र-दृष्टिबाट बदलेर पवित्र-दृष्टियुक्त बनाइ रहनुभएको छ । अपवित्र-दृष्टिमा पनि अनेक प्रकारका हुन्छन्- कोही आधा, कोही कस्ता । जब पवित्र-दृष्टियुक्त बन्नेछौ तब कर्मातीत अवस्था हुनेछ । अनि भाइ-भाइको दृष्टि बन्नेछ । आत्मा, आत्मालाई देख्छ, शरीर नै रहँदैन भने अपवित्र-दृष्टि कसरी हुन्छ ? त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई भाइ-बहिनीको भानबाट निकाल्दै जाऊ । भाइ-भाइ सम्भ्र । यो पनि बडो गुप्त कुरा हो । कहिल्यै कसैको बुद्धिमा आउन सक्दैन । पवित्र-दृष्टिको अर्थ पनि कसैको बुद्धिमा आउन सक्दैन । यदि आयो भने उँच पद पाउँछन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भ्र, शरीरलाई भुल्नु छ । यो शरीरलाई छोड्नु पनि छ, बाबाको यादमा । म आत्मा बाबाको पास जाँदै छु । देहको अभिमान छोडेर, पवित्र बनाउनेवाला बाबाको यादमा शरीर छोड्नु छ । अपवित्र-दृष्टि भयो भने भित्र अवश्य दिल खाइरहन्छ । लक्ष्य धेरै उच्च छ । असल बच्चा पनि केही न केही भूल त अवश्य हुन्छ किनकि माया छ नि । कर्मातीत त कोही पनि हुन सक्दैन । कर्मातीत अवस्था अन्त्यमा प्राप्त गर्नेछौ तब पवित्र-दृष्टि हुन सक्छ । फेरि त्यो रूहानी भाइ-भाइको स्नेह रहन्छ । रूहानी भाइ-भाइको स्नेह धेरै राम्रो रहन्छ, फेरि अपवित्र-दृष्टि हुँदैन, तब नै उँच पद पाउन सक्नेछौ । बाबा लक्ष्य-उद्देश्य त पूरा बताउनुहुन्छ । बच्चाहरूले सम्भ्रन्छन्, यो-यो हामीमा कमी छ । रजिष्टर जब राख्छौ तब कमी थाहा हुनेछ । हुन सक्छ, कोही रजिष्टर नराखेर पनि सुधिन सक्छन् । तर जो कच्चा छन् उनले रजिष्टर अवश्य राख्नुपर्छ । कच्चा त धेरै छन्, कसै-कसैलाई त लेख्न पनि आउँदैन । अवस्था तिम्रो यस्तो चाहिन्छ जो अरु कसैको याद नआओस् । हामी आत्मा विना शरीरका आयौं, अब अशरीरी बनेर जानु छ । यसमा एक कहानी छ- उसले भन्यो तिमी लठ्ठी पनि नउठाऊ, त्यो पनि अन्त्यमा याद आउनेछ । कुनै पनि चीजमा ममत्व राख्नु छैन । धेरैको ममत्व पुरानो वस्तुमा रहन्छ । कहीं पनि याद नआओस्, केवल बाबाको याद रहोस् । कति उच्च मंजिल छ । कहाँ पाई-पैसाका कुरा, कहाँ शिवबाबाको याद । माग्ने इच्छा हुनु हुँदैन । हरेकले कमसे कम ६ घण्टा सेवा अवश्य गर्नुपर्छ । हुन त सरकारको सेवा ८ घण्टा हुन्छ तर पाण्डव सरकारको सेवा कम्तीमा ५-६ घण्टा अवश्य गर । विकारी मनुष्यले कहिल्यै बाबाको याद गर्न सक्दैनन् । सत्ययुगमा हुन्छ निर्विकारी दुनियाँ । देवी-देवताहरूको महिमाको गायन छ- सर्व गुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... तिमी बच्चाहरूको अवस्था कति उपराम रहनुपर्छ । कुनै पनि छी-छी चीजमा ममत्व रहनु हुँदैन । शरीरमा पनि ममत्व नरहोस्, यस प्रकारको योगी बन्नु छ । जब सच्चा-सच्चा यस्ता योगी हुनेछौ तब मानौं ताजा (फ्रेस) रहनेछन् । जति तिमी सतोप्रधान बन्दै जानेछौ, खुशीको पारा त्यति चढ्दै जानेछ । ५ हजार वर्ष पहिला पनि यस्तो खुशी थियो । सत्ययुगमा पनि त्यही खुशी हुनेछ । यहाँ पनि खुशी रहनेछ फेरि यही खुशी

साथमा लिएर जानेछौ । अन्त मती सो गति भनिन्छ नि । अहिलेको मत हो फेरि गति सत्ययुगमा हुनेछ । यो राम्ररी विचार सागर मन्थन गर्नुपर्ने हुन्छ ।

बाबा त हुनुहुन्छ नै दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता । तिमी भन्दछौ— हामी बाबाका बच्चा हौं, त्यसैले कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन । सबैलाई सुखको बाटो बताउनुपर्छ । यदि सुख दिएनौ भने अवश्य दुःख दिनेछौ । यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो, जबकि तिमी पुरुषार्थ गरिरहेका छौ सतोप्रधान बन्नको लागि । पुरुषार्थी पनि नम्बरवार हुन्छन् । जब बच्चाहरू राम्रो सेवा गर्छन् भने बाबा उनको महिमा गर्नुहुन्छ— यो फलानो बच्चा योगी छ । जो बच्चा सेवाधारी छन् ती निर्विकारी जीवनमा छन् । जसलाई अलिकति पनि यस्तो-उस्तो ख्याल आउँदैन उनैले अन्त्यमा कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नेछन् । तिमी ब्राह्मण नै पवित्र-दृष्टियुक्त बनिरहेका छौ । मनुष्यलाई कहिल्यै पनि देवता भन्न सकिदैन । जो अपवित्र-दृष्टिको हुन्छ उसले पाप अवश्य गर्नेछ । सत्ययुगी दुनियाँ पवित्र दुनियाँ हो । यो हो पतित दुनियाँ । यो अर्थ पनि बुझ्दैनन् । ब्राह्मण बनेपछि नै सम्भन सक्छन् । भन्छन् ज्ञान त धेरै राम्रो छ, जब फुर्सद हुन्छ तब आउनेछु । बाबा सम्भनहुन्छ— कहिल्यै पनि आउँदैन । यो त बाबाको अपमान (इनसल्ट) भयो । मनुष्यबाट देवता बन्छन् त्यसैले छिट्टै गर्नुपर्छ नि । भोलिको लागि छोड्यो भने माया नाकबाट समातेर नाली (गटर) मा खसाइदिन्छ । भोलि-भोलि गर्दै कालले खानेछ । शुभ कार्यमा ढिलाइ गर्नु हुँदैन । काल त शिरमाथि खडा छ । कति मनुष्य अचानक मर्छन् । अहिले बम खस्यो भने कति मनुष्य मर्छन् ! भूकम्प हुन्छ नि, पहिले कहाँ थाहा हुन्छ र ! ड्रामा अनुसार प्राकृतिक प्रकोप पनि हुनु नै छ, जसलाई कसैले पनि जान्न सक्दैनन् । धेरै नोक्सान हुन्छ । फेरि सरकारले रेलको भाडा आदि बढाइदिन्छ । मानिसहरूलाई त जानै पर्छ । विचार गरिरहन्छन्—कसरी आम्दानी बढाऔं जो मनुष्यले दिन सक्छन् । अन्न कति महँगो भइसकेको छ । त्यसैले बाबाले बसेर सम्भाउनु हुन्छ— सिविल-आइज्डलाई भनिन्छ पवित्र आत्मा । यो त दुनियाँमा सबैको दृष्टि अपवित्र भएको छ । अहिले तिमी पवित्र दृष्टिवाला बन्दछौ । मेहनत छ, उँच पद पाउनु साधारण कुरा होइन । जो सम्पूर्ण पवित्र-आत्मा बन्छन् तिनै उँच पद पाउँछन् । तिमी त यहाँ आएका छौ नरबाट नारायण बन्नको लागि । तर जो पवित्र-आत्मा बन्दैनन्, ज्ञान धारण गर्न सक्दैनन्, तिनीहरूले पद पनि कम पाउँछन् । यस समय सबै मनुष्यको छ अपवित्र-दृष्टि (क्रिमिनल-आइज्ड) । सत्ययुगमा हुन्छ पवित्र-दृष्टि (सिविल-आइज्ड) ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमी देवी-देवता स्वर्गका मालिक बन्न चाहन्छौ भने सम्पूर्ण पवित्र (सिविल-आइज्ड) बन । आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर तब शतप्रतिशत आत्म-अभिमानी बन्न सक्नेछौ । कसैलाई पनि अर्थ सम्भाउन सक्छौ । सत्ययुगमा पापको कुनै कुरा नै हुँदैन । त्यो हो नै सर्व गुण सम्पन्न, सम्पूर्ण सिविल-आइज्ड । चन्द्रवंशीको पनि दुई कला कम हुन्छ । चन्द्रमाको पनि अन्त्यमा गएर केवल रेखा मात्र रहन्छ । एकदम निल हुँदैन । भनिन्छ प्रायः लोप भयो । बादलमा देखा पर्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो ज्योति पनि पूरै निभ्दैन, केही न केही लाइट रहन्छ । सुप्रिम ब्याट्रीबाट फेरि तिमी पावर लिन्छौ । स्वयम् नै आएर सिकाउनुहुन्छ, मेरो साथमा तिमी कसरी योग राख्न सक्छौ । शिक्षकले पढाउनुहुन्छ, त्यसैले बुद्धियोग शिक्षकको साथमा रहनुपर्छ नि । शिक्षकले जो मत दिनुहुन्छ त्यही पढ्छन् । हामी पनि पढेर शिक्षक वा अधिवक्ता (ब्यारिस्टर) बन्ने छौं, यसमा कृपा वा आशीर्वाद आदिको कुरा नै रहँदैन । शिर झुकाउनु पनि आवश्यक छैन । हो, कोही हरिओम वा राम-राम गर्छन् भने जवाफमा तिमीले पनि भन्नुपर्छ । इज्जत दिनुपर्ने हुन्छ । अहंकार देखाउनु हुँदैन । तिमी जान्दछौ— हामीलाई त एक बाबालाई नै याद गर्नु छ । कसैले भक्ति छोड्छन् भने पनि हंगामा हुन्छ । भक्ति छोड्नेलाई नास्तिक सम्भन्छन् । उनीहरूले नास्तिक भन्नु र तिम्रो भन्नुमा कति फरक छ । तिमी भन्छौ उनीहरू बाबालाई जान्दैनन् त्यसैले नास्तिक, अनाथ हुन्, सबै आपसमा लडाईं-भगडा गरिरहन्छन् । घर-घरमा भगडा-अशान्ति छ । क्रोधको निशानी हो अशान्ति । त्यहाँ कति अपार शान्ति छ । मानिसहरूले भन्छन् भक्तिमा बडो शान्ति मिल्छ, तर त्यो हो अल्पकालको लागि । सधैंको लागि शान्ति चाहिन्छ नि । तिमी धनवान्बाट निर्धनका बन्छौ तब शान्तिबाट फेरि अशान्तिमा आउँछौ ।

बेहदका बाबा बेहद सुखको वर्सा दिनुहुन्छ । हदका पिताबाट हदको सुखको वर्सा मिल्दछ । त्यो वास्तवमा हो दुःखको, काम-विकारको वर्सा, जसमा दुःख नै दुःख छ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ-- तिमी आदि-मध्य-अन्त्य दुःख पाउँछौ ।

बाबा भन्नुहुन्छ- म पतित-पावन बाबालाई याद गर, यसलाई भनिन्छ सहज याद र सहज ज्ञान, सृष्टिको चक्रको । तिमीले आफूलाई आदि सनातन देवी-देवता धर्मका सम्झ्यौ भने अवश्य स्वर्गमा आउने छौ । स्वर्गमा सबै सिविल-आइज्ड थिए, देह-अभिमानीलाई क्रिमिलन-आइज्ड भनिन्छ । सिविल-आइज्डमा कुनै विकार हुँदैन । बाबा कति सरल बनाएर सम्झाउनुहुन्छ तर बच्चाहरूलाई यो पनि याद रहँदैन किनकि क्रिमिनल-आइज्ड छ । त्यसैले छी-छी दुनियाँ नै उनीहरूलाई याद आउँछ । बाबा भन्नुहुन्छ- यस दुनियाँलाई भुल । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यस्तो योगी बन्नु छ जसले गर्दा शरीरमा अलिकति पनि ममत्व नरहोस् । कुनै पनि छी-छी चीजमा आसक्ति नजाओस् । अवस्था यस्तो उपराम रहोस् । खुशीको पारा चढेको होस् ।
- २) काल शिरमाथि खडा छ, त्यसैले शुभ कार्यमा ढिला गर्नुहुँदैन । भोलिको लागि छोड्नुहुँदैन ।

वरदान:- स्वयम्लाई निमित्त सम्भरेर व्यर्थ संकल्प वा व्यर्थ वृत्तिबाट मुक्त रहनेवाला विश्व कल्याणकारी भव

म विश्व कल्याणको कार्य अर्थ निमित्त हुँ- यस जिम्मेवारीको स्मृतिमा रह्यौ भने कहिल्यै पनि कसैप्रति वा आफूप्रति व्यर्थ संकल्प वा व्यर्थ वृत्ति हुन सक्दैन । जिम्मेदार आत्माहरूले एउटा पनि अकल्याणकारी संकल्प गर्न सक्दैनन् । एक सेकेण्ड पनि व्यर्थ वृत्ति बनाउन सक्दैनन् किनकि उनको वृत्तिबाट वायुमण्डलको परिवर्तन हुनु छ, त्यसैले सबै प्रति उनको शुभ-भावना, शुभ कामना स्वतः रहन्छ ।

स्लोगन:- अज्ञानको शक्ति क्रोध हो भने ज्ञानको शक्ति शान्ति हो ।